

PROBLĒMU JŪKLĪ

Stāsta rūpnīcas direktora vietnieks kaptālajā celtniecībā Vasiljs Pavlovs:

— Pagātnē aizgājuši tie laiki, kad svētku reizēs runājām tikai par panākumiem un rekordiem. Tapēc arī šoreiz, atzīmējot celtnieku profesijas svētkus, gribu galvenokārt runāt par tām daudzajām problēmām, kas nodarbina ne tikai celtniekus un rūpnīcas administrāciju, bet arī visu kolektīvu.

Dzīvokļu celtniecībā iecerētais ir kā būtu īstenots: paredzētā laika ekspluatācija nodota rūpnīcas jaunā 70 dzīvokļu māja 1. Maija ielā 8. kas uzcelta ar 43. celtniecības pārvaldes spēkiem. Turpat līdzās arī 60 dzīvokļu mājas būvdarbi. Šo objektu rūpnīca ceļ saimnieciskā kārtā, un te nu izvirzās vesela virkne problēmu. Ir grūtības ar materiāliem, galvenokārt ķieģeļiem un dzelzsbetonu. Lieta tā, ka agrāk tikai nedaudz uzņēmumu un organizāciju cēl dzīvokļus saimnieciskā kārtā, bet tagad to vēlas darīt gandrīz visi. Un, lūk, šī celtniecība nav nodrošināta ar materiāliem. Dzelzsbetona problēmu atrisināt mums liela mērā izdevās, bet ar ķieģeļiem ir sarežģītāk. Vajadzīgi 670 tūkstoši, mums sola tikai 200 tūkstošus. Uzņēmuma administrācija ir spiesta meklēt dažādus citus variantus, lai nodrošinātu mājas nodošanu ekspluatācijā 1990. gada III ceturksni, kā paredzēts plānā.

Kādas perspektīvas ir dzīvokļu celtniecībā? Jāteic, ka grūtības ir lielas. Šogad gan plānojam uzskatīt 25 dzīvokļu mājas būvdarbus Gaģarīna ielā 1. Projekts būs tuvākajā laikā, celtniecību veiks 43. CP. Bija paredzēts, ka ceļsim 30 dzīvokļu māju Avotu ielā 2 un 45 dzīvokļu māju Smiltenes ielā 12. Ir Valmieras pilsētas izpildkomitejas 1987. gada 2. oktobra lēmums, iz-

strādāts projekts. Un te pēkšņi izrādās, ka 45 dzīvokļu māju mums celt neatļauj. Izrādās, ka paredzētajā būvlaukumā jānoceir seši koki. Dažādas instancēs par to tika saņemtas sūdzības un Dabas aizsardzības komitejas komisija celtniecību aizliedza. Visdīvainākais šajā lietā ir tas, ka sūdzību uzrakstījuši rūpnīcas mazgāmeņu mājas iedzīvotāji no Gaģarīna ielas, tie, kas paši nesen sapēmuši jaunus dzīvokļus... Līdz ar to paredzēto 45 dzīvokļu māju celt nevar.

Aizliegta celtniecība Pauku priekšdes, Kauguru masīvā. Līdz ar to radies smags stāvoklis vietas izvēlē, lai uzņēmums varētu celt saviem strādniekiem dzīvokļus, un sēkmīgi risināt programmu «Dzīvokļi-2000». Tiek piedāvātas dažas vietas, kur atkal jāskatās ar komunikāciju iekārtošanu, kas ievērojami sadārdzina celtniecību. Saimnieciskā aprūnā un pašfinansēšanas apstākļos tam ir negatīva nozīme.

Paredzēta rūpnīcas kopmītnu pārveidošana. Projektu mums sola augustā, lai uzskatītu darbus Revoluācijas ielā 18. Vēlāk to pašu darīsim arī Revoluācijas ielā 20a. Tacu arī te rodas būvmateriālu problēma.

Smagas problēmas ir rūpnīciskajā celtniecībā. Ja jaunā deviņdesmitmetrīgā dūmvada celtniecībā un katli mājas rekonstrukcijas darbi, kaut ar grūtībām, bet tomēr virzās uz priekšu, tad par citiem objektiem to nevar teikt. Sevīski jāuztraucas par to, ka uz priekšu nevirzās moduļu būvdarbi. Tajos jāizvieto taukus patērīga preču ražošana un čeha sadzīves korpuss. Tacu ķieģeļus mums neiedala (nepieciešami 700 tūkstoši). Tehnikas jautājumu atrisinājumā, celtnieku pietiek, bet ar būvmateriāliem apgādāti netiek.

Lūk, kādas pārdomas šogad rodas svētku reizē...

Palika «kurpnieks bez kurpēm»?

Kļūvis jau par tradīciju celtnieku profesionālo svētku priekšvakārā griezties pie 19. ceha priekšnieka Zigmunda Alhimonoka ar lūgumu pastāstīt par aktualitātem.

— Kā zināms, vasara ir ne tikai atvaļinājumu, bet arī mājas darbu, dāru darba laiks. Kādi bija ceha strādnieku galvenie objekti šajā laikā?

— Mūsu uzdevums — nodarboties ar rūpnīcas ražošanas un sadzīves telpu dzīvojamu ēku, kā arī būvdarbu, kopmītnu remontiem, palīdzība šēnu organizācijām. Bez tam savs darāmais ir mūsu galdniekiem un namdariem. Godprātīgi strādā Aleksandrs Ivanovskis, Ignats Apanasjonoks, Gundars Bērziņš, Edvins Lankovskis. Arī pakalpojumu plāna izpilde prasīja savu. Ta kā darbu frontē ir pietiekami plaša. Teikšu uzreiz, kas izdarīts: kapitāli izremontēti jumti 1., 4., 5., 6. cehā, rūpnīcas 3. būvdarzā. Seit labi pastrādāja Aivars Cgsts un Vasiljs Makarovs, Lielski palīdzēja apdāres darbus jau ekspluatācijā nodotajā 70 dzīvokļu mājā Ģenādijs Sarovs, Anatolijs Staslovičs, Ģirts Ivanovs, Sandra Marčenko, Valentina Onišūka. Pašlaik brigāde sēda pat sastāvā veic apdāres darbus jaunajā vidusskolā. Ar mūsu strādnieku spēkiem veikti remonta darbi 4. vidusskolā, 36. arodscolas kopmītnēs, izremontētas brīvās istabas rūpnīcas kopmītnēs. Jaatzīmē krāsotājas Marija Ivanova, Maiga Avotiņa, Zinaida Cirule, sanitārtēhniskis Voldemārs Saveras. Ar lielu atdevi strādāja remontu meistars Mārtiņš Papiļis.

Kopmītnēs viņš ir gatavs palīdzēt pat savā brīvajā laikā. Regulāri tiek remontētas sadzīves telpas rūpnīcā. Ja runāt par pakalpojumu plāna izpildi, tad pirmajā pusgadā tas izpildīts 5,3 tūkst. rubļu apmērā. Galvenie pasūtījumi — mēbeles, siltumtīklu karkasi, dzīvokļu kosmētiskie remontu. Ļoti daudz pasūtījumu ir mēbeļu individuālai

izgatavošanai, bet jāatzīst, ka ar šo pakalpojumu veidu mēs netiekam galā — trūkst materiālu. Vārbut par tiem parūpēties var apgādes daļā? Jo principā maksas pakalpojumu tacu ir mūsu pašu rūpnīcas strādājošajiem.

Attēla: 19. ceha namdāris Aleksandrs Ivanovskis.

— Saprātams, ka no jūsu darba rezultāta liela mērā atkarīgs rūpnīcas strādnieku darba noskaņojums. Labi veikts darbu remonts, netekoši jumti, veseli logi un durvis, labas mēbeles — tie visi ir normāli darba apstākļi. Bet kādi tad ir darba apstākļi jūsu cehā?

— Diezgan sasāpējis jautājums. Darba ir tik daudz, ka brīžiem sev nākas atsācīt. Tā, mums tikai nepietektivē — delu zāvēšanas iecirknis (darbi rit jau otro gadu), gatavs ir galdniecības piebūves projekts, kur paredzēts iekārtot sadzīves telpas mūsu sievietiem, bet, diemžēl, ir iespēja šo punktu no šī gada rūpnī-

(Nobeigums 2. lpp.)

VALMIERAS KĪMIKIS

Laikraksts iznāk kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN,
1989. gada 16. augustā

Nr. 31 (592)
Cena 1 kap.

Pakalpojumi — iedzīvotājiem

Vajadzīgas jaunas idejas

Svarīgs uzņēmuma darbības rādītājs ir iedzīvotājiem sniegto maksas pakalpojumu plāna izpilde. Par to, kā šajā jomā veicies mūsu rūpnīcā, informē plānu ekonomiskās daļas priekšniece MAIJA VILKA un direktora palīgs kadru un sadzīves jautājumos VILNIS MIODLE.

— Vispirms par plānu. Esam apņēmušies un arī darba kolektīva padome tam piekritusi, ka gadā varam sniegt maksas pakalpojumus 270 tūkstošu rubļu apmērā. Tas arī būtu reālais plāns. Tacu valsts plāns apstiprinājis 400 tūkstošu rubļu apmērā. Lūk, te atkal izpaužas resora diktāts, jo priekšniecība Maskavā nekādi negrib ievērot mūsu realitāti, aizbildinoties ar to, ka arī apvienībā kopējais plāns esot jāizpilda... Pagaidām neko panākt nevaram.

Septiņos mēnešos rūpnīcā strādājošiem un citiem iedzīvotājiem sniegto maksas pakalpojumu par 179 tūkstošiem rubļu. Pēc mūsu reālā plāna būtu vajadzīgi 145 tūkstoši. Seit ietilpst gan īres maksa par uzņēmumam piederošajiem dzīvokļiem, maksa par būvdarbu, gan arī ceļu un iecirkņu sniegtie pakalpojumi.

Diezgan krietrs ir materiāli tehniskās apgādes daļas ieguldījums, kas organizē dažādu materiālu, kā

arī rūpnīcas nestandarta produkcijas pārdošanu strādātajiem. Par to atzinība pienākas direktora vietniekam ALDIM RUDZĪTIM un materiāli tehniskās apgādes daļas priekšniekam VLADIMIRAM VISNAKOVAM, kas šo darbu palīdz organizēt, ar nepacietību gaidām jauno veikalu pie rūpnīcas vārtiem (tam nu gan jau sen vajadzēja darboties), kas dos iespēju tirdzniecību paplašināt.

Ceļi savus uzdevumus maksas pakalpojumu sniegšanā kopumā izpilda iespēju robežās. Pavisam pakalpojumu veidi ir vairāk nekā trīsdesmit. Izstrādājumus no koka un metāla pēc individuālajiem pasūtījumiem izgatavo 19. un 17. cehs. Paplašināt pakalpojumu apjomu te nereti traucē ierīču materiālu trūkums. Uzdevumu pilda arī 12. cehs, galvenokārt apmierinot strādātāju pieprasījumus pēc transporta pakalpojumiem. Te gan visas rezerves nav izsmeltas, jo, piemēram, maz tiek pārbaudīti un uzlādēti akumulatori vieglām automašīnām, pārbaudīta un regulēta masīnu elektroiekārta utt. Pie 13. ceha sēkmīgi sācis darboties kooperatīvs «Rūķis», kas nodarbojas ar televizoru un pulksteņu remontu. Pie 6. ceha darbojas audumu piegriešanas un apģērbu remonta kooperatīvs

kopmītnēs. Kooperatīvu darba rezultāti arī tiek ieskaitīti maksas pakalpojumu plāna izpildē. Dekoratīvo audumu cehs pieņem individuālos pasūtījumus dekoratīvo salvešu un citu izstrādājumu izgatavošanā. I. cehs realizē dolomīta miltus ģimenes dārzīgu īpašniekiem. Šo uzskaitījumu varētu turpināt, tacu jāatzīst, ka no šiem pakalpojumiem vairāk ienākumu nekā paredzēts rūpnīcas izstrādātāja plānā, iegūt ir grūti. Tapēc administrācija nemitīgi domā par maksas pakalpojumu apjoma paplašināšanu, par jauniem veidiem. Kā jau minēts, lielas cerības liekam uz jauno veikalu. Ir arī vairākas citas ieceres, bet par tām runāt ir pārāgrī.

Lai paplašinātu maksas pakalpojumu apjomu (bet tas ir ļoti svarīgi, jo no tā zināmā mērā atkarīga arī sabiedrisko fondu veidošana), aicinām talkā visus rūpnīcā strādājošos. Ir vajadzīgas labas idejas, ierosinājumi. Piemēram, ienākusi priekšlikumi izveidot rūpnīcā apavu ātrās labošanas punktu, fotodarbnīcu, paplašināt Baiļu sporta kompleksa sniedzamo pakalpojumu apjomu, organizēt telefona aparātu remontu un citi. Rūpnīcas un attiecīgo cehu administrācijām rūpīgi jāizskatā iekšēns šāds ierosinājums, jāapsver tā lietderīgums un pēc iespējas jāorganizē ieviešana.

Pierakstīja
HERMANIS HERCBERGS

Sestdien — Fizikultūriešu diena

Aktīva dzīvesveida piekritēju pulkam jāpieaug

— Rūpnīcā pagājušajā gadā atzīmēja 25 pastāvēšanas gadus, lieka daļa cilvēku nostrādājuši tos pašus 25 gadus un vēl vairāk. Ar katru gadu kolektīva vidējais vecums ir palielinājies. Jaunā fizikolektīva padome šogad par mērķi uzstādīja atjaunot rūpnīcas iekšējo sporta klāvi, kas šī iemesla dēļ vairākus gadus bija atstāta novārtā. Uzdevums bija pēc iespējas vairāk cilvēku iesaistīt aktīva nodarbībā. Viens moments — izmainīt sistēmu, ka lielo ceļu un palīgcehu komandas startē divās grupās. Tā tika izveidots kopīgs vertējums palīgcehu un lielo ceļu mašīnu komandām. Otrs moments — sporta klāvēs norīce vairāk jāreklamē ar «Valmieras Kīmīkās» palīdzību. Atsaucību esam guvuši. Sporta klāvēs notiek 14 sporta veidos ar ieskaitīti astoņos no tiem. Pirmo trīs vietu ieguvējiem kopvertējumā paredzējam apbalvojumu ekskursijas veidā, atļaujojot izmantot rūpnīcas autobusu. Atsevišķu sporta veidu uzvarētājiem bija sagādātas balvas no Līvānu stikla rūpnīcas par 700 rubļiem.

— Tātad var teikt, ka rūpnīcā sportam līdzekļi ir pietiekami?

— Pirms manas ieviešanas par fizikolektīva vadītāju tames jau bija apstiprinātas. Jā, sportam rūpnīcā ziedo pietiekami daudz līdzekļu. Tie ir sadalīti iepriekšējā gadā samēros. Nesalīdzināmi vairāk par visiem citiem patērē sporta bāze

«Baiļu». Nākamajā gadā būtu jāpārdomā par līdzekļu pārdalīšanu.

— Finanšiālais jautājums, tātad, grūtības neradīt, bet kā ar materiāli tehnisko bāzi?

— Pagaidām nav skaidra jautājuma par rūpnīcas sporta zāles

SARUNA
ar rūpnīcas fizikolektīva
priekšsēdētāju
ANDRI BRUTANU

celtniecību. Kādreiz iegādātais angārs atdots noliktavu saimniecībai. No republikas rajonam iedalīta «Kislovodskas» kompleksa acimredzot nebūs. Mums ir viens perspektīvs par saliekamo Čehoslovākijā ražoto sporta zāli ar palīgtelpām. Bet pašlaik valūtas atskaņotijumi par eksporta piegādiem uzņēmumam ir tikai 9 procenti. Zālei neiznāk. Ir citas vajadzības, un galvenā no tām — vienstadiju procesa projektošana. Zināmas grūtības ir arī ar inventāru un treniņtēru iegādi, jo pa oficiāliem ceļiem kaut vai sporta tēru iegādāties ir praktiski neiespējami. Rīgā ir sporta preču veikals, kurš pārdo precis uz pirkatījuma, bet tad, lai kaut ko dabūtu, bezmaz katru dienu jāpiestaigā.

— Bet kādas ir problēmas, kas atkarīgas no pašiem rūpnīcas cilvēkiem?

— Pamaz un negribīgi sporta dzīve iesaistās jaunatne. Tie paši cilvēki, kuri rūpnīcas godu aizstāvēja divdesmit gadus atpakaļ, atklāšanas parādes redzami vēl šodien. Ja var runāt par zināmu atjaunināšanu rūpnīcas vīriešu sporta komandas (volejbola, basketbola un daļēji arī futbola), tad to nekādā ziņā nevar teikt par sieviešu komandām. Kaut arī mūsu uzņēmums tiek uzskatīts par sieviešu, sieviešu sporta nav.

Spartakiādē domājām par tādiem sporta veidiem, kas vislabāk izplatījušies masās un kuros var iesaistīties arī nelielas struktūrvienības, atsevišķi palīgcehu kolektīvi vai nu nav uzskatījuši par vajadzīgu piedalīties vai arī traucē ierastais kultūras. Mūsu sabiedrībā veselīgs dzīvesveids netiek uzskatīts par vērtību atšķirībā no kapitalisma sistēmas. Tiešām žēl, ka veselībai tiek pērvērsta tik maza uzmanība.

— Kuri ir tie cilvēki, uz kuriem jūs kā fizikolektīva vadītājs varat palūgties?

— Aktīvi organizētāji ir Zaģga Viateris, Ivars Dancis, Maija Pole un Modris Baģģieris. Kaut arī tie noteikti atbildīgais par katram sporta klāvēs sacensībām, kurš nosaka sacensību vietu un meklē ties-

(Nobeigums 2. lpp.)

PIEPRASĪJUMS RADA PIEDĀVĀJUMU

Mūsu informācijas līdzekļi un sabiedriskā doma par galveno vai nīmnieku ietilgusajā «pulveru bumā» uzskata PSRS Ķīmiskās rūpniecības ministriju. Bet vai tā tas ir? Kur meklējams sintētisko mazgāšanas līdzekļu (SML) deficīta iemesls: vai maz tiek ražota produkcija, vai mēs nesamerīgi daudz iepērkam «rezerves» vai...?

Mēģināšu atbildēt uz šiem jautājumiem.
PSR Savienībā sintētiskos mazgāšanas līdzekļus ražo sešas tautsaimniecības nozares (PSRS Ķīmiskās rūpniecības ministrija, PSRS Naftas ķīmijas ministrija, minerālūdeņu ražošanas ministrija, PSRS Agrorūpnieciskā komiteja, savienoto republiku vietējās rūpniecības ministrijas). PSRS Valsts Plāna komiteja pie 1986.—1990. gada plāna izstrādes paredzēja SML izlaides apjomu saskaņā ar Tirdzniecības ministrijas iesniegto pieprasījumu šo ministriju uzņēmumu visai piegādāt, pie kam izlaide pieaugusi no 1180 tūkst. tonnām 1986. gadā līdz 1500 tūkst. tonnām 1990. gadā.

Vēl 1987. gada februārī tirdzniecība neizteica nekādu satraukumu attiecībā uz mazgājamo līdzekļu trūkumu. Un pēkšņi tās nepieciešamības uzplauksimjums. PSRS Tirdzniecības ministrija 1988. gadā iesniedza pieprasījumu 1989. gadam par 1700 tūkst. tonnām SML, kaut 1987. gadā tās apjoms tika pārlūkots tikai 1994. gadam. PSRS Tirdzniecības ministrijas konjunktūras un pieprasījuma institūts, kas nodarbojas ar valsts iedzīvotāju pieprasījuma prognozēšanu uz ikdienas preču nepieciešamību, arī nesēja laicīgi orientēt Ķīmiskā kompleksa uzņēmumus uz SML izlaides palielināšanu.

Ko tad piedāvā uzņēmumi, kas ražo SML, tai skaitā arī PSRS Ķīmiskās rūpniecības ministrija, lai apmierinātu patērētāju pieprasījumu? Neraugoties uz grūtībām ar izejvielām, tie uzņēmumi saistības esošā gada plānu izpildīt ar uzviju par 50 tūkst. tonnu, tai skaitā Ķīmiskās rūpniecības ministrija — par 30 tūkst. tonnām. Cetur mēnešos papildus sarazotas 17,5 tūkst. tonnas, Ķīmiskās rūpniecības devums — 7,3 tūkst. tonnas. Ieviestas ražošanas jaudas 100

tūkst. tonnām SML ražošanas apvienībā «Novomoskovskbihtim», trešajā ceturksnī šajā pat apvienībā plānots apgūt jaudas vēl par 100 tūkst. tonnām, un mēs darām visu, lai šis jaudas pirms termiņa sasniegtu projektēto rādītāju.

Jau iepriekš vairāk nekā 200 tūkst. tonnu SML citās valstīs; tikai šā gada maijā vien kopīgi ar PSRS Ārējo ekonomisko attiecību ministriju tiks plānots piegādāt apmēram 50 tūkst. tonnu SML no ārvalstīm. Tādā veidā šajā gadā kopumā tirdzniecība tiks piegādātas 1650 tūkst. tonnas SML. Veicam nopietnu darbu SML ražošanas palielināšanā un to izejvielu sagādāšanā 1990. gadam; paredzēts izgatavot 1700 tūkst. tonnu šo līdzekļu, kas ir par 200 tūkst. tonnām vairāk, nekā ieplanots.

Ļoti sērēģiti ir atbildēt uz jautājumu, kad pilnībā tiks apmierināts iedzīvotāju pieprasījums pēc SML. Vēl gadu atpakaļ tika uzskatīts, ka šis pieprasījums praktiski ir apmierināts, bet šodien, kad tirgum tiek piegādāts par 300 tūkst. tonnu vairāk nekā pagājušajā gadā, deficīts paliek.

Ja saskaņā kopā tūkstošus tonnu SML, ko ražojam un iepērkam importa veidā, kā arī visu saimniecības ziepju apjomu, tad uz iedzīvotāju pie mums valstī 1989. gadā sanāk vairāk nekā 7,58 kg mazgāšanas līdzekļu, tas ir aptuveni tāds pats līmenis kā daudzās Rietumu valstīs.

PSRS Ķīmiskās rūpniecības ministrija uzskata, ka iecerēto pasākumu realizācija ļaus slābināt aso jautājumu par iedzīvotāju nodrošināšanu ar mazgāšanas līdzekļiem. Bet svarīgi, lai pircēji saprastu: SML izlaide pastāvīgi pieaug, sortiments uzlabojas, un nav nepieciešamības radīt heles rezerves mājas, vēl vairāk tādēļ, ka tie, kā arī citi sadzīves ķīmijas līdzekļi, ir ar ierobežotu lietošanas termiņu.

PSRS Valsts statistikas komitejai nepieciešams noteikt ikmēneša statistisku atskaiti par SML pārdošanu un rezervēm. Tas ļaus pastāvīgi sekot pieprasījuma konjunktūrai pēc SML un operatīvi izmantot esošos resursus.

V. IVANOV,
PSRS Ķīmiskās rūpniecības ministra vietnieks

Aktīva dzīvesveida piekritēju pulkam jāpieaug

(Sākums 1. lpp.)

nešus, vienmēr lietas kursā par to visu ir rūpnicās fizikultūras darba metodiskais Ivars Siliņš. Vispār es uzskatu, ka tik liela uzņēmuma ar vienu metodiķi ir par maz, lai kvalitatīvi darītu fizikultūras masu darbu. Otrs sporta metodiķis nodarbojas ar ritmisko vingrošanu un arstniecisko fizikultūru. Arod biedrības štatos ir regulāri 4—5 sporta darba vadītāji, taču viņu darbs ļoti mazā mērā ir saistīts ar strādājošajiem rūpnīcā.

Neskatoties uz visām minētajām problēmām vēl esam līmeni. Šī gada rajona spartakiādē mūsu rūpnīcas veterāni ieguva pirmo vietu, viņiem, šķiet, pienākuma apziņa un atbildības sajūta ir liela, ne tā kā vienam otram jaunās paaudzes sportotājam, kurš no darba saņem atbrīvojumu, bet uz finālsecināšanā tā arī neieradās.

— Kas jauns sporta dzīvē plānošas šogad un varbūt ir jau aizsākus?

— Šogad pirmo reizi notika draudzības sacensības Kohtlaļerē starp triju Baltijas republiku ķīmijas uzņēmumu sportistiem. Tas veidojas par jaunu tradīciju. Ir doma delegāciju apmaiņas ietvaros uzskatīt sporta sacensības ar Čehoslovākijas koleģiem kādā no populārākajiem sporta veidiem.

Ja viss atrisināsies, tā kā ir cerēts, varam gaidīt fizikultūras masu darba augsuņus. Vēlāmies spartakiādi padarīt līdz galam interesantu, noslēgumā organizējot rūpnīcas fizikultūras vakaru. Galvenā perspektīve ir tikt pie savas zāles. Divdesmit sešus gadus bez tās esam iztikājis, bet nedrīkstētu iztikt arī uz priekšdienām.

— Ko jūs gribētu novēlēt Fizikultūriešu dienā gan sportistiem, gan tiem, kas nesperto?

— Gribu teikt paldies veterāniem par ieguldījumu rūpnīcas sporta slavas vairošanā. Ļoti ceru, ka aktīva dzīvesveida piekritēju pulks pieaug uz malāstāvētāju rēķina. Kā izdosies tas viss — atkarīgs no Latvijas sportiskās neatkarības...

Pierakstija INESE VINKLERE

Pēcvārds jubilejai

Stāsta ārpusresoru militarizētās apšardzes pirmās atsevišķās komandas priekšnieks Martjans Ugarovs:

— Tiešām, 4. augustā Valmieras RIK IeD ārpusresoru apšardzes daļai bija 30 gadu jubileja. Šajā sakarā gaļas kombināta klubā tika organizēta svīnīga veterānu un Iabāko darbinieku godināšana. Svētīko piedalījās mūsu rūpnīcas administrācijas pārstāvji Nina Jarceva, Valija Grigorjeva, Jānis Ozoliņš, kuri mūs sveica svētkos un pasniedza piemiņas veltes un Goda rakstu par līggađēju nevainojamu darbu kontrolierim Metai Ribai, Marijai Volkovai, Raisai Aleksejevai, Raisai Terentjevai. Apbalvojumu kontrolieriem pasniedza Valmieras RIK IeD apšardzes daļas priekšnieks Valdis Kūklis. Piedalījās arī pārstāvji no Latvijas PSR IeM apšardzes pārvaldes, viesi no kaimiņu rajoniem. Jāteic, ka svīnības bija ļoti organizētas, pat ar cienastu galda.

Uz ko varam atskatīties 30 gadu jubilejā? Pats galvenais, ko var tagad atzīmēt — šā gada pirmajā

un otrajā ceturksnī pie mums rūpnīcā nav bijušas lielas zādzības. Tas priecē, ir, protams, caurlaižu režīma pārkāpumi, bet to ir maz. Acimredzot cilvēki kļuvuši apziņīgāki. Ir daži sīku zādzību gadījumi, bet arī tie nav bieži pārkāpumi.

Kas attiecas uz mūsu kontrolieru darba apstākļiem, tad tie kā agrāk paliek neapmierinoši. Rūpnīcas nožogojumu arī varētu vēlēties labāku. Vadība sola ar mūsu problēmām nopietni nodarboties nākamajā gadā: pārbūvēt caurlaidi, salabot žogu. Atliek gaidīt. Slikti ir ar kadriem. Trūkst 12 kontrolieru. Citreiz nākas dežurēt man pašam. Tādas, lūk, ir mūsu bēdas un prieki.

Pateicos Martjanam Ugarovam par sarunu, novēluju labu veselību. Ar viņš jau nostrādājis apšardzē 17 gadus, tādēļ darba biedri bija liecinieki tam, kā svīnīgāšanā sanāmsnē tika atzīmēti arī viņa nemāmais ieguldījums mūsu uzņēmuma apšardzes darba organizēšanā.

VALENTINA MUCIŅA

Palika «kurpnieks bez kurpēm»?

(Sākums 1. lpp.)

cas kopējā plāna izslēgt. Izskaidrojums vienkārs — celtniecības materiālu trūkums. Mums vajadzīgi arī jauni darbgaldi. Praktiski taras remonta darbi un durvju vai logu rāmju izgatavošana noiek uz vieniem galdiem un rindas kārtībā. Tas, protams, nav normāli. Noteik mūsu sarkanā stūrīša kapitālais remonts, kur strādnieki pārtraukumos varēs atpūsties, notiks sapulces. Vēl mums ļoti vajadzīgas ir darba ro-

kas, īpaši — galdnieki, namdari un mūrnieki. Tā ka — ja kāds vēlas mainīt darba vietu, tad lapini ūdzam mūsu cehā. Mūsu problēmas var pārskaitīt ilgi un nemitīgi, bet gribu beigt ar to un celtnieku sveiku priekšvakara sveikt visu mūsu kolektīvu un vēlēties viņu labāko!

Pievienojamies apsveikumiem ar arī vēlam 19. ceha kolektīvam Celnieku dienā pacensties atrisināt kaut daļu savu problēmu!

Pierakstija LOLITA DREIMANE

Par memoriāla izveidošanu

PSKP CK un PSRS Ministru Padome 1989. gada 19. jūnijā pieņēma lēmumu par memoriāla izveidošanu bojā gājušajiem zemesriecē Armēnijas PSR 1988. gada 7. decembrī.

Lēmumā atzīmēts, ka spēcīgā zemesriecē Armēnijas PSR radīja milzīgus postījumus Ļepinakanā, Kirovakanā, Stapanavanā. Praktiski pilnībā izpostīta ir Spitakas pilsēta un daudzi lauku apdzīvotie punkti republikas ziemeļu rajonos. Zemesriecē bija iemesls tūkstošu cilvēku upurim.

Ar mērķi iemūžināt zemesriecē bojā gājušo piemiņu Armēnijas PSR, PSKP CK un PSRS Ministru Padome nolēma:

— pieņemt Armēnijas Kompartijas CK un Armēnijas PSR Ministru Padomes priekšlikumu 1988. gada 7. decembrī Armēnijas PSR notikušās zemesriecē rezultātā bojā gājušo piemiņai izveidot memoriālu izpostītās pilsētas Spitakas teritorijā;

— pieņemt Armēnijas PSR Ministru Padomes priekšlikumu par speciāla fonda izveidošanu memoriāla projektēšanas un celtniecības finansēšanai uz ministriju, resoru, uzņēmumu, organizāciju un atsevišķu pilsoņu, tai skaitā ārvalstu, labprātīgu iemaksu rēķina. PSRS Krājbankai atvērt speciālu rēķinu brīvprātīgo iemaksu savākšanai.

Ražošanas plāna izpilde par 1989. gada 7 mēnešiem

Cehs	Rādītāji	Plāns	Fakts	%
01	Stikla lodītes (preču), t	4381,0	4595,3	104,9
	Izpilde pa cehu, tūkst. rbj.	4263,1	4624,1	108,5
02	Sarazota šķiedra, t	5325,0	5315,2	99,8
	Parspolētais diegs	4807,6	4812,7	100,1
04	Izpilde pa cehu, tūkst. rbj.	7001,0	7058,4	100,8
	Audumi, preču, tūkst. m	24055,0	24042,2	99,9
	Grupa «E», tūkst. m	13773,0	13687,6	99,4
	Nodrošinājums ar pastabrikāliem			
	05. ceham			100,3
	06. ceham			99,6
	07. ceham			100,3
	Izpilde pa cehu, tūkst. rbj.	7446,0	7586,3	101,9
05	Motobraucēju aizsargcepuris, tūkst. gab.	122,1	123,1	100,8
	Izpilde pa cehu, tūkst. rbj.	1421,1	1455,3	102,4
06	Izpilde pa cehu, tūkst. rbj.	565,0	565,3	100,1
	Dekoratīvie audumi, tūkst. m	1443,0	1463,0	101,4
07	Elektroizolācijas audumi, tūkst. m	2277,0	2293,7	100,7
	Izpilde pa cehu, tūkst. rbj.	960,0	969,4	101,0

LIDZJOTIBA
Skumju brīdī esam kopā ar Lai-moni Medni lielajās bēdās — dēlu zaudējot.
Administrācijas 4. arogrupa

Par izdevumu atbild
V. MUCIŅA

Pateicība

Par sapratni, atsaucību un sniegtu palīdzību Vidzemes folkloras soģtiku sagatavošanā izsakām pateicību:

BRIGITAI SULCEI,
ASTRIDAI AIZSILNIECEI, IAININAI PASTAREI,
RITAI BERZĪNAI, BIRUTAI RŪPEIKAI, ZELTĪNAI KALNĪNAI.

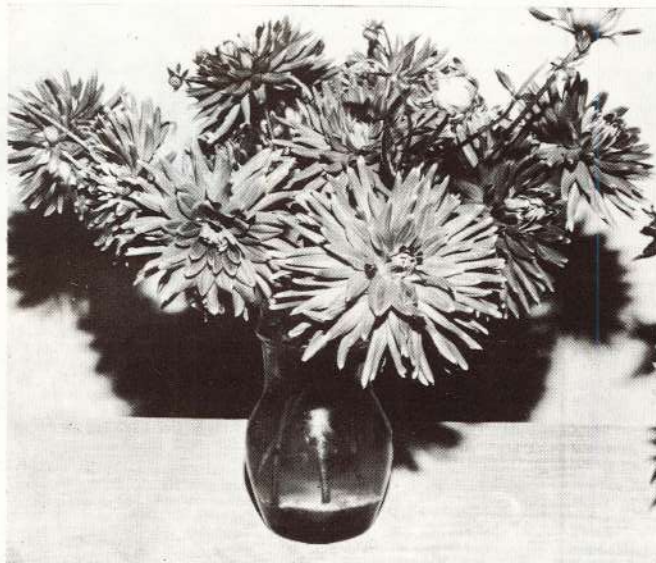
JĀNIM SAULEM,
JĀNIM GERDENĀM,
ANSIM STEINBERGĀM,
ARMANDĀM LŪSIM,
AIVĀRAM ZELCĀM,
ANDRIM SIMANĪM.

Par aizkustinoši sirsnīgo šēju pienākumu veikšanu, vadādot un aprūpējot viesu kolektīvus, liels paldies

SILVIJAI JANKEI,
SILVIJAI VOLKOVAI,
IVETAJ IONISKĀNEI,
MARIJAI GAISAIS,

MĀRAI KELDEREĪ,
ILZEI VAIVADEI,
DZINTRAI FREIMANEI,
TAMARAI SKRINAI,
IVETAJ STROKAI,
REVITAI INDRIKŠONEI,
NORAI ZEIBOTEI,
DAINAI ZEIBOTEI,
SKAIDRITEI LISOVSKAI,
RUTAI PĒTERSONEĪ,
DAIGAI PAUZEREĪ,
ANTOŅINAI SELECKAI ar ģimeni.

Folkloras ansambli «Dain»

Latkraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmierā, J. Gagarina ielā 1. Tālrūms 21472 un 339. Iespiests: Valmieras tipogrāfijā «Lietas», pasta indekss 228600, Valmierā, A. Upiņa ielā 7. 0,5 uzsk. izspiedis, ofseta tehnika. Tirāža 800 eks.
«Валмиерский химик» («Валмиерас химик») — издание паркомга, комитета комсомола, заводского комитета и администрации Валмиерского завода стеклопалочника, выходит один раз в неделю по четвергам, на русском и латышском языках. Адрес редакции: 228600, г. Валмиера, ул. Гагарина, 1. Телефон 21472 и 339. Отпечатано в Валмиерской типографии «Летас», 228600, г. Валмиера, ул. А. Упиņa, 7. Offsetная печать, 0,5 усл. п. л. Тираж 800 экз. На латышском языке.